

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi K. B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
V ACa 489/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 11 września 2024 r.,

odrzuca skargę.

Tomasz Demendecki Janusz Niczyporuk Elżbieta Karska

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 27 lutego 2024 r. K. B. (dalej: „skarżący”) wniósł skargę na naruszenie prawa strony w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach pod sygn. akt V AC 489/22, której przedmiotem jest rozwód. Skarżący w skardze na przewlekłość postępowania podniósł, że sprawa trwa ponad dwa lata, zaś on jest przez to zmuszony do bycia w związku małżeńskim, w którym jest szykanowany. Biorąc pod uwagę zaistniałe w sprawie okoliczności skarżący wniósł jak we wstępie domagając się zasądzenia na jego rzecz zadośćuczynienia w kwocie 20 000 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. 2023, poz. 1725 z późn. zm., dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skarga powinna zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

W ocenie Sądu Najwyższego wniesiona w niniejszym postępowaniu skarga na przewlekłość postępowania nie spełnia wymagań formalnych z art. 6 ust. 2 tej ustawy. Jak wskazano powyżej, skarga winna zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Skarżący w żądaniu wskazał zaś ogólnie, że postępowanie, którego skarga dotyczy trwa ponad dwa lata, przez co musi trwać w związku małżeńskim, którym jest ofiarą szykan. Skarżący podniósł nadto, że nie może zawrzeć nowego związku małżeńskiego, zaś samo długotrwałe postępowanie narusza normy prawne, przez co na jego rzecz powinno zostać zasądzone odszkodowanie w wysokości 20 000 zł.

Odnosząc się do powyższego Sąd Najwyższy stwierdza, że skarga poza wadą konstrukcyjną polegającą na braku wyraźnego żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy, nie zawiera przytoczenia okoliczności uzasadniających to żądanie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że skarga spełnia wymagania

formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; postanowienie Sądu Najwyższego z 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Wskazanie powyższych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania, przed jakim organem, doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez dany sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana. Bez wskazania powyższych okoliczności Sąd Najwyższy rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu na podstawie kryteriów wskazanych w art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość. Skarga wniesiona przez skarżącego, nie wskazuje konkretnych czynności procesowych, które zostały podjęte przez Sąd Apelacyjny w Katowicach wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle, a które miałyby prowadzić do przewlekłości postępowania.

Stosownie zatem do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 Sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

Tomasz Demendecki Janusz Niczyporuk Elżbieta Karska

[SOP]

[ał]